



కామెడీ క్లబ్ కథలు

మల్లాది వెంకటకృష్ణమూర్తి

డియర్..డాడీ..!

ఓ కాలేజీ విద్యార్థి తన తండ్రికి హాస్టల్ నుంచి ఇలా లెటర్ రాశాడు:

డియర్ డాడీ,

ప్రతిసారీ ఉత్తరంలో డబ్బు పంపమని మీకు రాయడం నాకెంతో చిన్నతనంగా ఉంది. మీ సంపాదన ఎంతో నాకు తెలుసు కాబట్టి నాకు ఇంకో వెయ్యిరూపాయలు పంపమని అడగడం తప్పడం లేదు. ఇందుకు నేనా దేముడ్ని క్షమాపణ వేడుకుంటున్నాను. వెంటనే డబ్బు పంపు.

నీ కొడుకు - విశ్వనాథ్

పి.ఎస్. ఇది రాసి పోస్టుచేశాక పోస్ట్మెన్ అడిగి తీసుకుని దాన్ని కాలేజీ మనుకున్నాను. కాని అప్పటికే ఆలస్యం అయిపోయింది.

కొన్ని రోజుల తర్వాత తండ్రినుంచి వచ్చిన ఉత్తరంలో ఇలా ఉంది.

డియర్ సన్,

దేముడు నా మొర ఆలకించాడు.

వెయ్యిరూపాయలు పంపమని నువ్వు రాసిన లెటర్ నాకు అందలేదు.

ఉంటాను.

నీ - డాడీ



సరది సరదిగా...

యర్రుంశెట్టి శాయి

ప్రేమ సన్నివేశం ఘాటింగ్ జరుగుతోంది. కొత్త హీరో, హీరోయిన్‌ని కౌగలించుకోడానికి భయపడుతున్నాడు. రెండు టేక్ లైనా దర్శకుడికి తప్పి కలగలేదు.

"ఏమిటయ్యా ఆడపిల్లని వాటేసుకోవడం తెలీదా? ఇంతకు ముందెప్పుడూ ఏ ఆడపిల్లనీ కౌగలించుకోలేదా?"

"చాలా మందిని కౌగలించుకున్నాను సారీ! కానీ ఎప్పుడూ ఇలా పాటపాడుతూ కౌగలించుకోలేదు మరి!" అన్నాడు కుర్రహీరో!



ఓ సుప్రసిద్ధ తెలుగునటుడు ఒక గొప్ప పండితుడిని కలుసుకుని

"నా నటనకు తెలుగు ప్రజలంతా బ్రహ్మరథం పడుతున్నారనుకోండి! అయితే ఒక్క అనుమానం పీడిస్తోంది నన్ను.." అన్నాడు ఒక గంట సుత్తికొట్టాక.

"ఏమిటది?" అడిగాడు పండితుడు.

"నేను ఈ రంగం నుంచి నిష్క్రమించాక కూడా తెలుగు ప్రజలు నను ఇంతగా ఆదరిస్తారంటారా?" అడిగాడతను.

"ఇంతకంటే ఎక్కువగా ఆదరిస్తారు.." అన్నాడా పండితుడు చిరునవ్వుతో!



బోనులో ఉన్న సినీనటిని ఓ సారి పరీక్షగా చూసి "నీ వయసెంత?" అనడిగారు జడ్జిగారు.

ఆమె జవాబు చెప్పేలోగానే మళ్ళీ రక్కన తనే అన్నారు..

"చూడమ్మా! నువ్వు అన్ని విషయాలూ నిజాలే చెబుతానని ఇంతకు ముందే ప్రమాణం చేసి వున్నావు! కనుక ఆ విషయం దృష్టిలో ఉంచుకుని జవాబు చెప్పు.."

ఆ యువతి ఓ క్షణం ఆలోచించి "ఇరవై రెండేళ్ళు పైన కొద్ది నెలలు.." అంది.

"కొద్ది నెలలంటే ఎన్ని?" అనుమానంగా అడిగాడు జడ్జి.

"నూట పధ్నాలుగు..!" అందామె తడుముకోకుండా!



ఒకప్పటి ప్రఖ్యాత సినీనటుడు ఓ రోజు కాళేశ్వర్రావు మార్కెట్ దగ్గర నడిచిపోతుంటే ఒకావిడ ఎదురైంది.

"హలో! నేను గుర్తున్నానా? పదేళ్ళక్రిందట మిమ్మల్ని పెళ్ళాడమని మీరు నన్నడిగారు?" పలకరించిందావిడ.

"అలాగా!?" ఆశ్చర్యపోతూ అన్నడా నటుడు "మరి మనం పెళ్ళాడామా?"



ఓ ప్రముఖ సినిమా నటుడు హైదరాబాదులో పారబాటున వన్ వే ట్రాఫిక్ రోడ్ లో ఎదురు వెళ్తూ కనిపించాడు పోలీసుకి. వెంటనే కారు ఆపి చలాన్ రాయబోయి అతనిని చూసి ఆనందంగా పలకరించాడు.

"మీరు మా ఆవిడకు అభిమాన నటులు సారే! మీ సినిమా వస్తే చాలు! మా ఆవిడ ఆ సినిమా మొదటిరోజు మొదటి షోకి వెళ్ళాల్సిందే! "

"అలాగా! అయితే నేనిప్పుడు రాంగ్ వే లో వస్తున్నందుకు కేసు పెట్టవు కదూ!?" అడిగాడు నటుడు.

"ఎందుకు పెట్టను!? మీరు అరిచి గీ పెట్టినా వదలను! మా ఆవిడ రెండు రోజుల్నుంచీ నాతో హోరాహోరి పోట్లాడి వాళ్ళింటికెళ్ళి పోయింది. దానికేమాత్రం సంతోషం కలిగించే పనిచేయడం నాకిష్టం లేదు!"



డైరెక్టరు: అబ్బ! నవల చాలా అద్భుతంగా రాశావోయ్! అందులో మంచి సంఘటనలున్నాయ్, కొత్తదనం ఉంది. ఒరిజినానిలిటీ ఉంది. దేనికీ కాపీ కాదు..నిజజీవితానికి దగ్గరగా ఉంది..

కొత్తరచయిత: అయితే ఇది సినిమాకి తీసుకుంటారా?

డైరెక్టర్: అబ్బే! ఇలాంటివి సినిమాకు పనికిరావు!



బీదదనంతో చాలా కాలం మద్రాసులో నానా అవస్థలు పడి, చివరకు ఓ సినిమా తీశాడు కబీరుదాసు. ఆ సినిమా రిలీజై టిక్కెట్లు దొరకనంత రష్షగా ఆడుతోంది. కొద్దిరోజులు పోయాక ఎప్పుడూ పల్లెటూరుని వదిలి బయటకు రాని తల్లిని పట్నం తీసుకొచ్చి తన సినిమా చూపించాడతను. సినిమా అంతా చూశాక

"ఈ సినిమాకేనా - వారానికి పది లక్షలు లాభం వస్తోందంటున్నావ్?" అంటూ అడిగిందామె!

"అవునమ్మా!" గర్వంగా అన్నాడతను.

"సరే కానీ ఎప్పుడో రోజు వాళ్ళకి తెలివితేటలబ్బితే ..గొడవేమీ రాదుకదా!" అనుమానంగా అందామె!



చౌచౌ...

పిరుకొచ్చిన నవ్వులు

"నువ్వు తెచ్చే అరకోడి మాంసం కోసం ఎంతసేపు కూర్చోవాలయ్యా?"

"ఎవరైనా వచ్చి మరో అరకోడికి ఆర్డర్ ఇచ్చే వరకూ కూర్చోవాల్సిందే మీ ఒక్కళ్ళకోసం కోడిని సగమెలా చంపుతాం చెప్పండి.."



"రసంలో చచ్చిన ఈగ వుండేమిటయ్యా" ఫిర్యాదు చేశాడు కష్టమర్.

"చాలా రోజుల తర్వాత రసం వెచ్చబెట్టాం సర్..పాపం చచ్చిపోయి ఎంతో టైమ్ అయి ఉండదు. తీస్తానుండండి..లాగించేద్దురుగాని.."



తన గర్ల ఫ్రెండ్తో కలిసి రెస్టారెంట్ కి వెళ్ళాడు ఆనంద్. కాఫీ ఆర్డర్ ఇచ్చాడు. వెయిటర్ కాఫీ తెచ్చి ఇచ్చి వెళ్ళాడు. కాఫీలో ఉన్న పురుగును చూసి

"వెయిటర్ ఈ పురుగుని తీసయ్.." అని కేకేసి చెప్పింది గర్ల ఫ్రెండ్

"అలాగేనమ్మా. వుండండి..వస్తున్నా.." అంటూ కోపంగా వచ్చి పక్కనే ఉన్న ఆనంద్ ని బయటకు విసిరేశాడు వెయిటర్.



ఒకమ్మాయి నదిలో పడి మునిగిపోతూ "రక్షించండి..రక్షించండి." అంటూ అరిచింది.

"నీ అరుపులు వినబడకపోయినా, పైకెత్తిన నీ చేతులు కనిపించాయి కాబట్టి సరిపోయింది. లేకపోతే చచ్చిపోయే దానివి. మొత్తానికి లాస్ట్ మినిట్ లో భలే ఐడియా వచ్చిందమ్మా నీకు..!?" అన్నాడొకాయన ఆమెను ఒడ్డుకు తీసుకువచ్చిన తర్వాత

"ఐడియానా పాడా!? చేతులకి పెట్టుకున్న గోరింటాకు పాడై పోతుందని ఎత్తానంతే." అందా అమ్మాయి తన చేతులు చూసుకుని మురిసిపోతూ..



"మీరింకొక అమ్మాయితో తిరుగుతున్నారని తెలిసింది..నిజం చెప్పండి లేకపోతే ఉరిపోసుకుని ఛస్తాను.."

"ఇదెక్కడి గొడవే బాబూ..నేను రెగ్యులర్ గా మెయిన్ టెయిన్ చేసే పంకజాన్నే భరించలేక ఛస్తుంటే..ఇంకొక అమ్మాయా? నీకెవరో అబద్ధం చెప్పారు కాంతం! నువ్వు నమ్మకు.."



"ఇద్దరు రాజకీయ నాయకులు ఒకచోట కలుసుకున్నారు.

"మీ గురించి చాలా విన్నాను." అన్నాడు మొదటి రాజకీయ నాయకుడు ఎంతో భక్తిభావంతో...

"వినుండొచ్చు.. కానీ మీరు నిరూపించలేరు.." అన్నాడు రెండో రాజకీయనాయకుడు రొటీన్ గా ఉండే అనుమాన భయంతో..!



సినిమా మంచి సస్పెన్స్‌గా సాగుతోంది. హీరో తల్లిదండ్రులకూ హీరోయిన్‌కూ మధ్య గొడవ జరుగుతోంది. ప్రేక్షకులంతా ఊపిరి బిగబట్టి చూస్తున్నారు. గుండుసూది కింద పడేస్తే వినిపించేంత నిశ్శబ్దంగా ఉంది థియేటర్.

ఇంతలో హీరో, హీరోయిన్‌ని కోపంగా ఏదో అన్నాడు.

ఆమె ఏడుస్తూ పక్కకెళ్ళిపోయింది.

ఇంతలో ప్రేక్షకుల్లో ఒక పిల్లాడు వాళ్ళమ్మ వైపు తిరిగి గట్టిగా అడిగాడు. "నువ్వు డాడీని కొట్టినట్టు ఆ ఆంటీ అంకుల్‌ని ఎందుకు కొట్టలేదు మమ్మీ..?"



రాజు: కొబ్బరి చెట్టు ఎక్కితే ఇంజనీరింగ్ కాలేజీ అమ్మాయిలు కనిపిస్తున్నారు.

రాణి: అక్కడ్నుంచి రెండు చేతులు వదిలెయ్య్. మెడికల్ కాలేజీ అమ్మాయిలు కూడా కనిపిస్తారు..



డాక్టర్: నీకో గుడ్ న్యూస్.. నీ పేరు చరిత్రలో నిలిచిపోతుంది.

పేషెంట్: నా రోగం నయమవుతుందంటారా?

డాక్టర్: నీకొచ్చిన వ్యాధి చాలా అరుదైనది. 1930లో అమెరికాకు చెందిన స్టీవెన్ పాల్‌కు వచ్చింది. ఇన్నాళ్ళకు మళ్ళా నీకా అవకాశం వచ్చింది. స్టీవెన్ లా నీ పేరు కూడా వైద్య శాస్త్రంలో నిలిచిపోతుంది. మరో విషయం, ఈ వ్యాధి సోకిన వ్యక్తి 72 గంటల్లో మరణిస్తాడు..!!"



[Click here to share your comments on this article](#)